॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

नमंस्ते रुद्र मृन्यवं उतो तु इषंवे नमंः। नमंस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमंः। या तु इषुंः शिवतंमा शिवं बुभूवं ते धनुंः। शिवा शर्य्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा तुन्रघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तुनुवा शन्तंमया गिरिंशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुं गिरिशन्त हस्ते (१)

बिभ्रष्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हि सीः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्विमिञ्जगंदयक्ष्म स् सुमना असंत्। अध्यवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अही ईश्च सर्वा अस्त्र स्वमा असंत्। अध्यवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यो अरुण उत बुश्चः सुमङ्गलं। ये चेमा रुद्रा अभितो दिक्ष (२)

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा है हेर्ड ईमहे। असौ योंऽवसपंति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नदंशन्नदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीदुषें। अथो ये अंस्य सत्वांनोऽहं तेभ्योंऽकरं नमंः। प्र मृंश्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्नियोर्ज्याम्। याश्चं ते हस्त इषंवः (३) परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहंस्राक्ष शतेषुधे। निशीर्यं श्रुत्यानां मुखां शिवो नेः सुमनां भव। विज्यं धर्नुः कपूर्दिनो विश्लयो बाणवा र उत। अनेशत्रस्येषव आभुरस्य निष्क्षथिः। या ते हेतिर्मीदृष्टम् हस्ते बुभूवं ते धर्नुः। तयास्मान् विश्वतुस्त्वमयक्ष्मया

परिं ब्युजा नर्मस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंने। परिं ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृंणक्त विश्वतंः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्तं विश्विषंव उभाग्यां हाविश्वितिश्वा——[१] नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पत्ये नमो नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पत्ये नमो नमेः सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनां पत्ये नमो नमो बभ्रुशायं विव्याधिनेऽन्नांनां पत्ये नमो

नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतंये नमो नमो भ्वस्यं हेत्यै

जर्गतां पतिये नमो नमों रुद्रायांतताविने क्षेत्राणां पतिये नमो नमेः सूतायाहंन्त्याय वनानां पतिये नमो नमो (५)
रोहिताय स्थपतिये वृक्षाणां पतिये नमो नमो मुन्निणे वाणिजाय कक्षाणां पतिये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतिये नमो

कक्षाणा पत्ये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीना पत्ये नमो नमं उचैर्घोषायाऋन्दयंते पत्तीनां पत्ये नमो नमेः कृथ्स्नवीताय धावंते सत्वंनां पत्ये नमेः॥ (६)

वर्नानां पतिषे नमो नम् एकान्नत्रिर्श्यची।———[२] नमः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पतंये नमो नमः

ककुभायं निष्क्षिणं स्तेनानां पतंये नमो नमो निष्क्षिणं इष्धिमते तस्कराणां पतंये नमो नमो वश्चेते परिवश्चेते स्तायूनां पतंये नमो नमो वश्चेते परिवश्चेते स्तायूनां पतंये नमो नमो निचेरवे परिचरायारंण्यानां पतंये नमो नमो नमो स्काविभ्यो जिघा रसद्यो मुष्णतां पतंये नमो नमो उसिमद्यो नक्तं चर्रद्यः प्रकृन्तानां पतंये नमो नमे उष्णीषिणं गिरिचरायं कुलुश्चानां पतंये नमो नम् (७)

इषुंमद्धो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यः प्रतिद्धानेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंद्धो विसृजद्धांश्च वो नमो नमाऽस्यंद्धो विध्यंद्धश्च वो नमो नम् आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमो नमो नमो नमो नमिस्तष्ठंद्धो धावंद्धश्च वो नमो नमो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमो नमो

कुलुश्चनां पतंत्रे नमें नमोऽश्वंपतिन्युश्वीणि चा———[३]
नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम्
उगंणाभ्यस्तृ १ हृतीभ्यंश्च वो नमो नमो गृथ्सेभ्यो गृथ्सपंतिभ्यश्च
वो नमो नमो ब्रातेंभ्यो ब्रातंपितभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यो
गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो
नमो महन्द्राः क्षु क्षकेभ्यंश्च वो नमो नमो रिथिभ्योऽर्थेभ्यंश्च वो
नमो नमो रथेंभ्यो (९)

रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाँभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ४)

क्षत्तभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कुमरिभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमो नमो इषुकृज्यो धन्वकृज्यंश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमः॥ (१०)

र्थं अपंतिन्यश् हे चं। [४] नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमः शुर्वायं च पशुपतंये च नम् नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च

निलेत्रापाय यासात्कण्ठाय यू ननः क्यापन यू व्युतकशाय यू नर्मः सहस्राक्षायं च श्तर्थन्वने च नर्मो गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नर्मो मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नर्मों हुस्वायं च वामनायं च नर्मो बृह्ते च वर्षीयसे च नर्मो वृद्धायं च संवृध्वंने च (११)

नमो अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमंः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

सुं वृष्वंने च पश्चंविश्शतिश्च॥————[५]

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापर्जायं च नमों मध्यमायं चापगृत्भायं च नमों जघन्यांय च बुध्रियाय च नमः सोभ्यांय च प्रतिसर्याय च नमो याम्यांय च क्षेम्यांय च नमं उर्वर्याय च खत्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो बन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्रुवायं च प्रतिश्रुवायं च (१३)

पञ्चमः प्रश्नः (काण्डम् ४) नमों वर्मिणे च वरूथिने च नमों बिल्मिने च कविचने च नमः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥ (१४)

नमों दुन्दुभ्याय चाहनुन्याय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों

दूतायं च प्रहिताय च नमों निष्क्षिणे चेषुधिमतें च नमस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिने च नर्मः स्वायुधायं च सुधन्वेने च नमः स्रुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमों नाद्यायं च वैशन्तायं च (१५)

नमः कूप्याय चावुट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमो मेघ्यांय च विद्युत्यांय च नमं ईध्रियांय चातप्यांय च नमो वात्यांय

च रेष्मियाय च नमों वास्तव्याय च वास्तुपायं च॥ (१६)

वैशन्तायं च त्रिष्शर्च॥ नमः सोमाय च रुद्रायं च नमंस्ताम्रायं चारुणायं च नमंः शङ्गायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेव्धायं च दूरेवधायं च नमों हन्ने च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नर्मस्ताराय नर्मः शुम्भवें च मयोभवें च नर्मः शङ्करायं च मयस्क्रायं च नमंः शिवायं च शिवतंराय च (१७)

नमुस्तीर्थ्याय चु कूल्याय चु नमः पार्याय चावार्याय चु नमः

प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्याय चालाद्यांय च नमः शष्य्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च॥ (१८)

श्वतंत्रय च विश्वचं॥——[८]
नमं इरिण्यांय च प्रपृथ्यांय च नमंः किश्शिलायं च क्षयंणाय
नमंः कपर्दिनं च पलस्तयं च नमो गोष्ट्र्यांय च गह्यांय च

च नमः कपर्दिने च पुलस्तये च नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठायं च नमो हद्य्याय च निवेष्प्याय च नमः पाश्सव्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च (१९)

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पृण्याय च पर्णशृद्याय च नमों ऽपगुरमाणाय चाभिघृते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किरिकेभ्यों देवाना ह हृदयेभ्यो नमों विक्षीणकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्हतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रज्ञीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पंशूनां मा भेमीरो मो एषां किं चनामंमत्। या ते रुद्र शिवा तन्ः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें। इमार

रुद्रायं त्वसं कपूर्दिनं क्ष्यद्वीराय प्र भरामहे मृतिम्। यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामं अस्मि- (२१)

न्ननांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय नमंसा

विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुंरायजे पिता तदंश्याम तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो महान्तंमुत मा नो अर्भुकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नो वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तुनुवी (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्हविष्मंन्तो नर्मसा विधेम ते। आरात्तें गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्रम्समे तें अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्मधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि (२३)

रुंद्र स्तर्वानो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मतिरंघायोः। अवं स्थिरा मुघवंद्धस्तनुष्व मीढ्वंस्तोकाय तनयाय मृडय। मीढुंष्टम् शिवंतम शिवो नंः सुमनां भव। पुरुमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चेर् पिनांकं (२४)

श्रुतं गेर्तसदं युवानं मृगं न भीमम्पएह्लुमुग्रम्। मृडा जीर्त्रे

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयंः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥ (२५)

अस्मिः स्तुन्वः स्तुहि पिनांकुमेकान्नत्रिष्ट्शाचं॥———[१०]

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषा ५

सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। अस्मिन्मंहत्यंर्णवेंऽन्तरिक्षे भवा अधि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षेमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्ष रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृक्षेषु सस्पिञ्जरा नीलंग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्। ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबदा यव्युर्धः। ये तीर्थानि (२६)

प्रचरन्ति सुकावन्तो निषङ्गिणः। य एतावन्तश्च भूया रसश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे। तेषार् सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमों रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां यैंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामत्रं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्विस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि॥ (२७)

तीर्थानि यश्च षट्वं॥=

नर्मस्ते रुद्र नमो हिरंण्यबाहवे नमः सहंमानाय नर्म आव्याधिनींभ्यो नमों भुवाय नमों ज्येष्ठाय नमों दुन्दुभ्यांयु नमुः सोमांयु नमं इरिण्यांयु द्रापें सहस्राण्येकांदश॥११॥

नर्मस्ते रुद्र नर्मो भुवायु द्रापे सप्तविर्श्शतिः॥२७॥

नमंस्ते रुद्र तं वो जम्भें दधामि॥

हरिं: ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे पश्चमः प्रश्नः समाप्तः॥४-५॥

Begin generated on March 9, 2025

Downloaded from

♦ http://stotrasamhita.github.io | • StotraSamhita | Credits